

Landbrug og vor Smørexport, som er Livsbetingelsen for vort Agerbrug, og som Bæren mod alle de stræffelige Ulykker, der kunne fremkomme, fremført som afstrækkende Exempel Holland. Hollands Tilbagegang skal være et Exempel paa, hvad der forestaar Danmark. De Herrer have der taget en Artikel i „Berlingske Tidende“ og anført det Materiale, den indeholder af Statistik til Bevis paa Hollands Tilbagegang paa Smørexportens Omraade. Det have de Herrer gjort, naagtet denne Artikel faktisk ikke indeholder en eneste Linie om, hvorledes Hollands Statistik er paa Smørexportens Omraade. Der staar jo nemlig i Artiklen 4 Linier, som fuldstændig godtgjør, at der slet ingen Berettigelse er til at anføre disse Tal om Hollands Export. Jeg skal tillade mig at citere dem. Den ærede Forfatter af Artiklen siger: „Jeg har ikke ved Haanden noget statistisk Materiale fra Holland, men nedenstaaende Tabeller ere hentede fra den engelske Statistik og ere i og for sig ret oplysende.“ Synes De nu ikke, mine Herrer, at det er en besynderlig Maade at søge Oplysningerne om et Lands Statistik paa at give sig til at hente dem fra et andet Land? Naar man vil oplyse om Danmarks Export- og Import-Forhold, tager man dog vel den danske Statistik og ikke den engelske, for den er selvfølgelig kun for en Del oplysende. Saaledes ogsaa her. Holland kan jo have Udførsel af Smør til oversjøiske Forbindelser, som det jo er en velbekendt Sag, at Holland har ikke saa faa af, men det veed den ærede Forfatter ikke Noget om. Det kan være, at Holland har forbrugt det til Produktion af Kunstsmør; det veed han heller ikke Noget om. I det Hele veed han bogstavelig ingen Ting om Holland, i alt Fald oplyser han Intet derom; han oplyser kun, at Hollands Udførsel til England er sunket. Et Bevis af den Art for, at Hollands Produktion af Smør er gaaet tilbage, forekommer mig virkelig at være under al Kritik, i hvert Fald forekommer det mig i høt Grad misvisende at ville begynde at bruge Statistiken paa den Maade til Bevis. Den første Betingelse for at kunne anvende Statistiken som Bevis er dog, at man henter den fra selve det Lands Statistik, som der er Tale om, og ikke fra et fremmed Lands, som kun er et af dem, det udfører Varer til. Dermed synes jeg, man maa kunne være særdegs med dette. Jeg skal kun tilføie, at det dog at selv om de Herrer skulde have Ret, selv om Hollands Produktion er i Tilbagegang, er en Kjendsgjerning, at vor Produktion er i Fremgang, at vor Udførsel af Natursmør trods det, at vi kun have havt en saadan

Smørlovgivning som den, vi have, har været i Tiltagende, medens Hollands har været i Tilbagegang. Dette er altsaa et Bevis for, at vi have kunnet fortrænge Holland fra det engelske Marked — hvis de Herrer have Ret i deres statistiske Angivelser — til Trods for vore Smørforhold i det Hele. Hvorfor skulde vi saa trænge til mere Forbud og Beskyttelse for vort Smør, end vi have? Det forekommer mig ikke at være indlysende. Naar Alt gaar saa ønskeligt godt, hvad vil de saa mere? So, de ville naturligvis have saa Meget, som muligt, men jeg vil dog sige til de Herrer: De komme til at lade os Andre faae Lidt med. Hovedsagen er, siger man, at England bevares som Marked, og derfor skal Danmark være et „rent“ Land, det er nu det rene Standpunkt. Hvorledes de paa denne Maade ville faae det rent paa Smørmarkedet, er mig aldeles ubegribeligt. For mig staar det dog virkelig saaledes — ja, jeg har maaste ikke det rette „Begreb“, det kan gjerne være, jeg staar maaste ikke saa hoit paa det Omraade, som de Herrer, men saa kunne de jo oplyse mig — at dersom de Herrer ville være garanterede imod, at der udføres andet Smør herfra Danmark til England end det, de ønske, nemlig fineste Sort, saa maa de Herrer ikke alene skride til Forbud mod Udførsel af Kunstsmør, og mod Indførsel af Kunstsmør, men ogsaa til Forbud mod Indførsel af udenlandsk Smør her i Danmark; thi det er vel Noget vi Alle kunne blive enige om, naar vi ville tænke rigtig over Sagen og vide, i hvilken Grad Spekulationen griber om sig under de nuværende Forhold, at det vil ikke vare ret længe, inden der vil komme Kjøbmænd, Spekulanter som her i Danmark ville opkjøbe det billige udenlandsk Smør og spekulere i at sende det herfra over til England under dansk Mærke. De maa selvfølgelig ogsaa forbyde det daarlige udenlandsk Smør at komme herind. Det nytter ikke at forbyde Kunstsmør, for Exportørerne ville saa nedstøtte sig her, men de maa gaa til at forbyde Kjøbmændene i det Hele at handle med udenlandsk Smør; ellers begriber jeg ikke, hvorledes vort Land skal blive rent. Hvis de vil naae dette, maa de ogsaa forbyde baade Indførsel og Export af udenlandsk Smør, og saa bliver der ikke Andet tilbage for os at spise end det Affald, som de ikke kunne faae udført til England. Saa siger de Herrer, at det er nødvendigt at vi lave Love, som kunne vise England, at vi ere et „rent“ Smørland, saa rent, som det overhovedet kan være; vi maa tillige gjøre det mest Mulige, for at disse Love kunne blive bekendte i England, og saa vil det gavne os ganske